

[Hans Nielsen.]
det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen kom med.

Jeg føler mig ganske overbevist om, at ogsaa Arbejdsgiverforeningen i høj Grad bidrager til, at Erhvervslivet kan glide nogenlunde jævnt. Det er et stort Spørgsmaal, om Arbejderne i og for sig var tjent med, at Arbejdsgiverforeningen fuldstændig forsvandt, saaledes som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen aabenbart ønsker det, idet han vil have, at alle Arbejdsgivere skal staa udenfor Arbejdsgiverforeningen, det er et stort Spørgsmaal, om det ikke vilde foraarsage visse Ubehageligheder. Hvad der gælder for en Leder af Arbejdsgiverforeningen saavel som for en Leder af de samvirkende Fagforbund, er, at de er ansvarsbevidste Mænd, der forstaaer, at de næsten daglig maa arbejde med farligt Brandstof, som hvert Øjeblik kan foraarsage stor Ildebrand i Samfundet, og at de saa at sige er Slukkere under alle disse mange Stridigheder, som ganske uundgaeligt maa opstaa paa Arbejdspladser rundt omkring.

Derfor har det ærede Medlem Hr. Fraenkel fuldstændig Uret i den Anklage, han rettede mod vort Parti her, at vi kun er et Parti, der driver Stemmepolitik, og et Parti, som synker ned i Lavskampe i Stedet for at føre en Politik, som skulde tilstræbe — ja, det var et mærkeligt Resultat, det ærede Medlem kom til — at gøre os til et lille og stærkt Parti. Jeg maa sige til det ærede Medlem Hr. Fraenkel, at jeg tror ikke, vi driver over i en saadan Politik, som skal føre os til at blive et lille og stærkt Parti. Nej, vi fører en Politik, som ganske sikkert gør os til et stort og et stærkt Parti. Men det har naturligvis den ubehagelige Konsekvens, at saa er der andre Partier, der bliver smaa og svage her i Samfundet. Jeg vil ikke sigte det ærede Medlem for at have tænkt paa, at vi ved at drive en saadan Politik kunde gavne hans eget Parti, det har han sikkert ikke tænkt paa, men det ærede Medlem maa kunne indse, at det vilde være en daarlig Politik af Arbejderne her i Landet at drive en Politik, som havde til Formaal at gøre dem til et lille og stærkt Parti.

Naar det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen er saa ked af, at jeg vandrer med Arbejdsgiverforeningens Formand under Armen, maa jeg sige, at det er en mærkelig Tale. Det ærede Medlem talte ogsaa om, at jeg vandrede med Greven fra Holsteinborg under Armen og vilde

saadan paa en Maade anbringe os i Hr. Grevens Lænestole. Jeg vil dertil sige, at det er slet ikke nogen Talemaade, som kan genere os i nogen nævneværdig Grad. Tværtimod. Jeg vil gerne sige, ogsaa i Forbindelse med de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Fraenkel fremsatte, og som det vilde blive for vidtløftigt at komme ind paa nu, at jeg den Dag i Dag læser med stor Interesse de Taler, som Alex. Foss holdt, den Gang han spillede en stor Rolle i det konservative Parti.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen skulde ogsaa i en stille Stund gaa hen og læse disse Taler, som er holdt af konservative Mænd, for de er meget mere frisindede end den Samfundsopfattelse, som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen sidder inde med. Hvis det ærede Medlem vil læse de Bemærkninger, som Alex. Foss knytter til de to første Punkter, som blev vedtaget paa det sociale Program i Versailles, vil han se, at Foss der siger, at her i Danmark og i Norden overhovedet kan der ikke være Tale om, at Arbejdskraften nogen Sinde kan blive en blot og bar Vare, man sælger, som man sælger Smør eller Flæsk eller Æg. Der er noget højere bag ved denne Arbejdskraft, der er et Menneske. Han siger ogsaa: der kan ikke her i disse Lande blive Tale om at byde Arbejderne en Løn, som de ikke kan leve menneskeligt af. Disse Taler er ikke holdt paa Vælgermøder, hvor det gjaldt om at tage Bifald, jeg maa gaa ud fra, at de er skrevet ud af Mandens inderste Overbevisning.

Hvis det ærede Medlem Hr. Holstein har lignende Opfattelser, hvorfor skulde jeg da skamme mig ved at komme i Nærheden af ham? Tværtimod, det kunde aldrig falde mig ind; det maa det ærede Medlem ikke misforstaa.

Det er mærkeligt at se, at de Herrer Venstremænd Dag ud og Dag ind fra Morgen til Aften render op og ned ad Hosterne paa de Konservative og tigger om Støtte baade i Ny og Næ for at kunne blive siddende paa Taburetten. Men saa snart andre Mennesker taler et Ord med de samme konservative Folk, saa ligger der et Hus paa Møderne, og i hele Venstrepresen Landet over bliver det fremstillet som noget skrækkeligt. Der er ikke noget skrækkeligt i det. Det ærede Medlem maa ikke tro, der er nogen Arbejder i Horsens, som bliver forarget, fordi jeg ved en Lejlighed som denne siger disse Ord om det ærede Medlem Hr. Holstein eller Arbejdsgiverforeningens Formand.